

[A. Svensson.]

tidig gaa ind under de Forholdsregler, der maatte blive truffet for hele Landet.

Vi ser saadan paa det af flere Grunde. Dels er vi bange for, at en Udskydelse kan skade Forholdet mellem det gamle Land og de sønderjyske Landsdele. Hvis dette Forslag eller noget i samme Retning vedtages, er der igen en Gang ydet betydelig økonomisk Støtte til Nordslesvig, uden at denne Støtte paa Forhaand kan betegnes som afsluttende. Der maa tværtimod regnes med, at vi i Løbet af faa Aar paa ny kommer til at staa over for Saneringsproblemet i hele dets Rækkevidde, og den store Del af det danske Folk, der ikke har og næppe heller kan have den fornødne Indsigt i de Ting, det her drejer sig om, vil ikke kunne forstaa, at vi stadig ikke kan blive færdige med Nordslesvigs økonomiske Anliggender. Dels er vi ogsaa ængstelige for, at Forslaget i sine Virkninger kan blive demoraliserende for den sønderjyske Befolkning. Nordslesvig har nu snart været under Danmark i 15 Aar. Forskellige Omstændigheder har, som tit nok paavist baade inden for og uden for dette høje Tings Vægge, medført, at der i dette Tidsrum har maattet laanes og laanes og atter laanes, og det har for manges Vedkommende ikke været muligt at betale tilbage igen. Der opstaaer nemt herigennem det Indtryk, at man behøver i det hele taget ikke at tage det saa alvorligt med disse Laan og de deraf flydende Forpligtelser. Men den sønderjyske Befolkning er for god og dens Opgaver for betydningsfulde til, at noget saadant maa faa Lov til at brede sig. En omfattende Sanering, der giver nye Muligheder, men ogsaa Forpligtelser, vil være langt at foretrække for en Indfrysning, hvorved der fortsættes i det gamle Spor indtil videre. Naturligvis vil vi ikke benægte, at Saneringen kan udskydes og en Indfrysning træde i Stedet, hvis den bliver tilstrækkelig omfattende. Det centrale maa være, at den sønderjyske Befolkning ikke slaas ud som Følge af en Udvikling, den i det store og hele ikke selv har været Herre over, og at de Hjem, der har ført Nordslesvig tilbage til Danmark efter den store Krigs Afslutning, ikke ufortjent udsættes for Tilintetgørelse.

Jeg skal saa gøre en Række Bemærkninger til Lovforslaget, som det er lagt paa Tingets Bord, idet vi forbeholder os vor Stilling til Lovforslaget i dets Helhed.

Jeg maa for det første gøre opmærksom paa, at det ikke er os muligt at kontrollere de Beregninger, der er lagt til Grund for Lovforslaget. I Bemærkningerne anføres

det, at henimod Halvdelen af de sønderjyske Gaarde har en Pantegæld paa mindst 85 pCt. af Panteværdien, og heraf har igen Halvdelen, det vil sige 25 pCt., en Pantegæld paa mindst 100 pCt. af Panteværdien.

I December i Fjor offentliggjorde Dømerfuldmægtig Gerhard Jensen, Aabenraa, der er Sekretær i Akkordudvalget for Aabenraa Amt, en Afhandling om Gældsforholdene inden for Amtet, som det ærede Medlem Hr. Krag allerede har fremdraget. Saa vidt jeg kan se, var Undersøgelserne foretaget paa det samme Grundlag som Regeringens, og derefter var der i Aabenraa Amt ikke 25 pCt., men ca. 60 pCt. af Gaardene, hvis Gæld oversteg Panteværdien. Nu er der ganske vist andre Egne i Nordslesvig, f. Eks. Sønderborg Amt, hvor det staaer betydelig bedre til, men Forskellen paa de 25 pCt. insolvente Gaardejere for hele Landsdelen og de ca. 60 pCt. for Aabenraa Amt særskilt er saa stor, at vi maa forlange nærmere Oplysninger paa dette Punkt.

Det maa dernæst undersøges, om ikke Forrentningsevnen er sat for højt i Forslaget. I Bemærkningerne hedder det, at under Hensyn til de nuværende Landbrugskonjunkturer maa man formentlig gaa ud fra, at en normal Førsteprioritet i al Almindelighed bør og kan forrentes, og i denne Forbindelse peges der paa den igangværende Konvertering af denne Del af Landbrugsgælden. Ja, det Synspunkt kan meget vel gøres gældende, men det maa ikke glemmes, at Forrentningsevnen i høj Grad afhænger af, hvor mange Svinekort den enkelte Landmand har faaet tildelt, og at der derfor kan forekomme store Afvigelser.

Jeg kommer saa til den Forskel, der efter Forslaget bliver i Lempelserne for de Landbrugere, der har Statslaan eller af Staten garanterede Laan, og dem, der har Laan hos de under Bank- og Sparekassetilsynet staaende Banker og Sparekasser. I det første Tilfælde gives der hel Rentelettelse, i det andet halv Rentelettelse og tilmed kun, hvis det paagældende Pengeinstitut giver den halve Rentelettelse. Den højtærede Finansminister har oplyst, at oprindeligt var der kun Tale om Rentelettelse for Laan af første Kategori, men Bank- og Sparekasselaan er kommet med bagefter. Det er overmaade heldigt, at Regeringen har foretaget denne Tilføjelse. I modsat Fald vilde nemlig Lovforslaget efter min Mening have været komplet umuligt. Men ogsaa efter den sidste Affattelse stilles de Landbrugere, der har Laan hos Staten, afgjort gunstigere end de